

Novičar iz slavenskih krajev.

Iz gornje Polskave na Štajarskem 2. sept.
Tudi naše vinograde oblezuje grojzdna bolezen, ene bolj ene manj. Nekako razločen od tertje plesnine je pa toti prikazek na nekterih grojzdi: čeli grojzd je viditi zdrav, sperva se le ena jagoda zgerči, kakor civeba; je še zelena, pa kmalo zvene in rudečkasta postane, kakor češplja, ki se je skoz pol dne v peči sušila; — kmalo se več jagod tako premeni in poslednjič tudi grojzdni recelj od spodej gor. Menim da presilna sparica je tega kriva. Poslednje 3 tedne je cena vina zlo poskočila, štertín je za 15 fl. sr. dražji.

Še neko posebno novico vam moram povedati iz našega kraja; stavim kar hočete, da takošne še niste imeli v „Novicah“, pa ne da bi mislili, da je le pripovedka, je čista resnica, čeravno se bojo častiti bravci, posebno pa oženjeni možje, čudili nad njo in jo komaj verjeli. Tale je: En gostač se je iz žalosti, da mu je 70 let stara žena umerla, v gojzdu (Javorniku) obesel. Prezvestega moža, ki ni mogel več živeti brez drage svoje, čeravno 70 let stare, zaročnice, se pokopali tikama njenega groba.

Iz Šmarske okolice na Dolenskem. Treba bi bilo tudi iz naše okolice povedati, da letina ne bo kaj prida, pa kaj pomaga to? Raji povém: kako dobro je pašnike (gmajne) razdeliti, po očitni skušnji. Na lani omenjeni gmajni Nacikavi se bo, če bo po sreči šlo, letos pridelalo prosa okoli 50, ovsa 25, ajde blizo 15 mernikov; sena se je nakosilo 50 centov. Lejte, koliko dobička eno samo leto razdelitev pašnikov donese! Lejte koliko zakladov (šacov) je še zakopanih, katerih pa nočete izkopati, ker vam je morebiti delo preveč, da bi pustili svet predelati v rodovitno njivo ali senožet; naj se pomisli, da „celo brez muje se čevelj ne obuje“.

M. J.

Novičar iz mnogih krajev.

Ker bo železnica od Dunaja do Glognica s 1. prihodnjim mescom cesarska postala, se že delajo priprave izročiti jo novemu in gotovo boljšemu gospodarstvu. — Kdaj bo nek gostivnica na postaji Celjski kaj boljši! Le ena tožba vsih popotnikov je: da slabeje (čeravno dosto drage) postrežbe z jedili ne more po širokem svetu nikjer biti. — Po naznanilu Dunajsko banke je znesla pretekli mesec zaloga srebra 44 milionov in 677.652 fl., banknotov pa je bilo med ljudstvom za 191 mil. 932.226 fl., po tem takem se je znesek banknotov memo predzadnjega mesca pomnožil za 737.273 fl., zaloga srebra pa pomanjšala za 63.411 fl. — Iz Slavonije in Sirmie, ki ste znani kot najrodovitniši češpljevi deželi, se zvé, da so češplje tako polne, da se vse šibi; tudi na Horvaškem jih bojo dokaj pridelali. — Tudi na Ogerskem se je prikazala grojzdna bolezen, čeravno se je poprej mislilo, da po ogerski šegi obrezovanih tert se plesnjina ne loti. — Duhovne vaje za Dunajsko škofijstvo so se končale 2. septembra; vdeležilo se jih je 1082 duhovnov. — Že dolgo ni bilo nič imenitnejšega najdenega, kakor je ta znajdba, od ktere ravno slišimo, namreč iz vode (to je, vodenogaza) prav na prosto vižo (s pomočjo elektro-magnetične naprave) si svečavo, pa tudi kurjavo napraviti. Že se je v Londonu osnovala družba, ki bo nek svečavo mesta na to vižo prevzela. Vsaka hiša v mestu in na kmetih, vsaka fabrika itd. si zamore to napravo omisliti, s katero se luč in ogin brez dima in brez nevarnosti napravlja. Da bi pač prišel kmalo čas, da si bomo z vodo svetili in ku-

rili! Bomo to svojim bravcem naznanili. — Tistim, ki radi čavo (kofé) pijó, naznanimo veselo novico, da po preiskavi slavnega kemikarja Payen-a v Parizu se je zvedilo, da črna kava s polovico mleka zmešana in s cukrom oslajena je na pol bolj redivna, kakor mesena juha (župa). — Gosp. provikár dr. Knobler je že došel v Aleksandrio, od kodar bo nove misionarje v Kartum spremlil; spremlja pa njega neki glavár Vari — zamorcov, kije precej brihten pa sila radoveden mož, in ki ima navado, da, če kaj novega vidi ali sliši, svoje veselje in začudenje s tem razodeva, da začne na glas prepevati. — Okoli 8. in 10. tega mesca se pričakuje odgovor cara rusovskega: ali je s tistimi preuredbamj zadovoljin, ki jih je sultan v Dunajski predlog vrinul. Čudno je, kako se na Rusovskem odhod rusovske armade na Turško razlaga; tako je nedavnej neki pop blizo Varšave pridigoval ljudstvu, da repata zvezda (ktero smo povsod vidili) je ravno tista zvezda, ki se je ob času rojstva Kristusovega trem kraljem v jutrovi deželi prikazala; ona stoji nad Carigradom in je znamenje, da tje tje je poklicana rusovska oblast, odtod razširiti edino zveličavno véro rusovsko po svetu! Ker se pa rusovska armada predolgo obotavlja na svojem potu, zato se ne svéti zvezda tako jasno, kakor bi se scer svétila!! (Berž ko. nš, bošel tisti pop, je zginila in oblišela zdej popolnoma, ko armada ne bo šla nad Carigrad.) — Posnemanja vredna je unidan v Novem Jerseju (v severni Ameriki) dana postava, po kateri se vsak pijanec za norega ima in tudi tako ž njim ravna; postavljajo se pijancom kuratorji, ki oskerbujejo njih premoženje.

Žandarska *).

Čuj! zvižgajo krogle, iz gošče hruše
Motivci mirú, tolovajska družal;
Bilé njih stanovje so hoste tamné —
Jih meč li osvete še ni pokončal?
Kdo ugrabi deržúne? Kdo užuga jih mar?
Kdo tvega življenje li? — hrabri žandar!

S plamenom ój! kočá samotna gori;
Kak poka in derska! pomoči nikjer —
O čujte, kak vek se do neba glasi!
Kak rad, o kak rad bi pomagal vsakter!
Kdo reši pa, kdo gasi? Bog ga obvar!
K' sosipa tramovje se? — sméli žandar!

Ob cesti pojema nebogljen otrok;
Spojeno je dete, ki nima domú;
Kdo sroti priskoči, pomaga navskok?
Nikdo li nja milega čul ni glasú?
Poglejte, z otrokom možá! Kdo je mar?
Gojitelj ti deteta — blag je žandar!

Spustila se mirna je noč na stvari,
Objela je mesta, doline, goró;
Vsakdo že zatísnul je trudne oči,
Le zvezde na neb' še migljajo svitló!
Kdo čuje pa ž njimi, zmir čerstev? Kdo mar?
Ko sladko vi spavate? — jaki žandar!

V ravnangi in ponáši, kak lep in močan!
Kak prost, al možát, ko nevarnost pretí!
Sam Bog gleda na-nj iz nebesnih polján,
In angeljček varh nad njim varno budí;
Ljubav pa, ko opravlja zvečer hvalodar,
En „Óčenas“ molí tud za te — žandar!

Jeriša.

*) Ta pesem, ktero je v nemškem jeziku slavni pesnik dr. Hirsch zložil, je v c. k. deržavni tiskarni na Dunaju neizrekljivo lepo natisnjena, v glasbo djana, na vse žandarske polke razposlana in v več jezikov že prestavljena. Mislim toraj slovenskim žandarjem ustreči, ako jim jo s tim tudi v njih domačem jeziku podam. (Tudi naš gosp. J. Fleišman je ti slovenski pesmi napév zložil).
Prevoditelj.